



## BEROUNSKÝ KATOLICKÝ ZPRAVODAJ



### „Trochu si odpočiňte“

Zvláště v letních měsících si rádi bereme k srdci Ježíšovo vybidnutí: „*Pojďte i vy někam na opuštěné místo a trochu si odpočiňte.*“ (Mk 6,31) Křesťan přece nenásleduje svého Mistra jen tehdy, když se namáhá a poctivě vykonává své povinnosti, ale také ve chvílích nezbytného odpočinku. Zvláště dnešní uspěchaná a informacemi přetížená doba přímo volá po jakémsi vyvážení toho, co člověk musí nést během každodenního shonu. Jak kdysi připomenul během svého prázdninového pobytu v italských Alpách papež Benedikt XVI.: „*Ve světě, v němž žijeme, stává se téměř nutností zotavit se na těle i na duchu. Zvláště pro toho, kdo bydlí ve městě, kde jsou životní podmínky často plné shonu, ponechávají málo prostoru pro mlčení, reflexi a osvěžující styk s přírodou. Prázdniny či dovolená jsou kromě toho dny, během nichž se člověk může déle věnovat modlitbě, čtení a rozjímání o významných hloubkách života v klidném kontextu vlastní rodiny a svých drahých. Doba prázdnin poskytuje jedinečné možnosti zastavit se před ohromujícími přírodními panoramaty, před ‚úchvatnou knihou‘, jež je všem na dosah. Ve styku s přírodou osoba znovu nachází svou správnou dimenzi, znovu objevuje, že je tvorem, malým, ale zároveň jedinečným, ‚schopným přijmout Boha‘, protože je vnitřně otevřena k Nekonečnu. Pobádána otázkou po smyslu, která v srdci neumlká, vnímá v okolním světě otisk dobroty a Boží prozřetelnosti a téměř přirozeně se otevírá ke chvále a k modlitbě.*“ Nejenom samotná relaxace či exotické zážitky by tedy měly vyplnit prázdninové dny zaslouženého volna. Celé dějiny spásy, jak nám je zachycuje Bible, jsou poskládány z událostí a zážitků osvětlovaných Božím slovem. Podobně i zážitky o dovolených, kdy býváme často konfrontováni s krásou Božího stvoření, zanechají možná v našem srdci hlubší stopu právě tehdy, nebudou-li postrádat svůj duchovní rozměr. Výstižně to kdysi vyjádřil na své dovolené na témže místě v Alpách také papež Jan Pavel II.: „*V této oáze klidu, tváří v tvář úchvatnému panoramatu přírody, se snadno zakouší, jak blahodárné je mlčení a ticho, dnes stále vzácnější dobro. Rozmanité možnosti*



*navázat styk či dostat informaci, jak to nabízí moderní společnost, zvětšují riziko, že se vezme prostor pro usebranost. A jde to tak daleko, že osoby nejsou s to se zamyslet nebo modlit. Vždyť pouze v tichu dokáže člověk naslouchat v nitru svědomí hlasu Boha, který pak opravdu nás činí svobodným. A prázdniny či dovolená mohou napomáhat znovu objevit a pěstovat tuto nezbytnou vnitřní dimenzi lidského života.“ Bez tohoto rozměru zůstane naše dovolená snadno již druhý den po návratu jen ve vzpomínkách, které jsou vzápětí vytlačeny nahromaděnými úkoly. V opačném případě nás může doba odpočinku naopak na dlouhou dobu vnitřně občerstvit a zanechat i svou trvalou stopu přímo na duši.*

*pb*

## **Zprávy z farnosti**

- **Poutní mše svatá v Chyňavě – 9. července**

V neděli 9. července bude v 11.00 hodin v kostele sv. Prokopa v Chyňavě sloužena poutní mše svatá.

- **Svátek sv. Jakuba, poutní slavnost – 30. července**

Svátek sv. Jakuba, patrona naší farnosti, připadá letos na úterý 25. července. Poutní slavnost budeme v Berouně slavit v neděli 30. července v 10.00 hod. Po slavnostní mši sv. se bude konat malé agapé.

- **Poutní mše svatá v Králově Dvoře – 20. srpna**

V neděli 20. srpna bude v 8.00 hodin v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Králově Dvoře – Počaplech sloužena poutní mše svatá.

- **Poutní mše sv. v Železně – 20. srpna**

V neděli 20. srpna bude poutní mše svatá sloužena také od 11.00 hodin v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Železně. Bohoslužba v Chyňavě v tuto neděli nebude.

- **Poutní mše sv. na Vráži - 26. srpna**

V sobotu 26. srpna v 18.00 hod. bude sloužena poutní mše sv. v kostele sv. Bartoloměje na Vráži.

- **Poutní mše sv. v Hýskově – 9. září**

V sobotu 9. září v 18.00 hod. bude sloužena poutní mše sv. v kostele Narození Panny Marie v Hýskově.

- **Poutní mše sv. na Tetíně – 16. září**

V sobotu 16. září v 11.00 hod. bude sloužena poutní mše sv. ke sv. Ludmile na Tetíně. Hlavním celebrantem bude Mons. Václav Malý. Odpolední program bude zahrnovat přednášku RNDr. Jiřího Grygara, CSc. ve 14 hod., divadlo pro děti od 15.30, řeckokatolickou bohoslužbu v 17 hod. či koncert od 18 hod.

- **Poutní mše sv. v Nižboru – 16. září**

V sobotu 16. září v 16.30 hod. bude sloužena také poutní mše sv. v kostele Povýšení sv. kříže v Nižboru.

- **Návštěvy nemocných**

Naše nemocné a dříve narozené, kteří se nemohou účastnit bohoslužeb nebo se ocitli vinou nemoci v těžké životní situaci, rádi kdykoli navštívíme. Neváhejte se prosím ozvat na naše telefonní čísla (viz kontakty na zadní straně zpravodaje).

- **Modlitební společenství**

Setkání se konají vždy ve čtvrtek:

- **6. 7. - setkání není!!!**
- **13. 7. - modlitba s Biblií v Berouně na faře od 20 hod.**
- **20. 7. - tichá adorace a modlitba chval, díky a proseb v kapli Povýšení sv. kříže v Berouně od 20 hod.**
- **27. 7. - adorace a večer chval na Tetíně v kostele sv. Kateřiny od 20 hod.**
- **3. 8. - modlitba s Biblií v Berouně na faře od 20 hod.**
- **10. 8. - modlitební večer v Berouně na faře od 20 hod.**
- **17. 8. - tichá adorace a modlitba chval, díky a proseb v kapli Povýšení sv. kříže v Berouně od 20 hod.**
- **24. 8. - adorace a večer chval na Tetíně v kostele sv. Kateřiny od 20 hod.**
- **31. 8. - modlitební večer v Berouně na faře od 20 hod.**

Setkání při modlitbě trvá do 21.30 hod. Následně je volná diskuze a sdílení pro zájemce do 22 hod.

Přímluvné modlitby je možno vložit do krabičky v kostele nebo na web farnosti. Děkujeme, modlíme se za vás.

Srdečně vás zveme ke společné modlitbě. :-)

#### **tým MS**

Jan Franta tel. 605 983 228, Veronika Frantová tel. 732 373 196,

Libuše Lukášová tel. 724 352 366, Klára Malá tel. 774 415 219,

Jan Marek tel. 732 541 409, Jana Cívínová tel. 721 120 926

„*On žárlivě touží po duchu, jehož do nás vložil.*“ (Jak 4, 5)

- **Modlitba růžence**

se koná vždy *v pátek před večerní mší svatou* v Berouně od **17.30 do 17.50 hod.** a vede ji pí. Hánová. Úmysl modlitby je za kněze, farnost a město Beroun.

- **Farní káva – 16. července a 13. srpna**

Setkání u kávy a čaje na faře v Berouně po dopolední mši sv. bude v neděli 16. července a v neděli 13. srpna. Všichni jste srdečně zváni, něco ke společnému občerstvení vítáno.

- **Úklid kostela sv. Jakuba – 4. září**

Příští společný úklid kostela sv. Jakuba v Berouně je plánován až po prázdninách, na pondělí 4. 9.

- **Personalía**

P. Jozef Sudor byl s účinností od 1. července 2017 uvolněn z funkce farního vikáře Římskokatolické farnosti Beroun a z funkce kaplana Svatojánské koleje – VOŠP a s účinností od téhož data byl jmenován a ustanoven farním vikářem Římskokatolické farnosti u kostela sv. Václava Praha-Smíchov.

P. Petr Blecha OCD byl s účinností od 1. července 2017 uvolněn z funkce výpomocného duchovního Římskokatolické farnosti Dobříš a současně jmenován a ustanoven farním vikářem Římskokatolické farnosti Beroun.

- **Svatopetrská sbírka na bohoslovce**

vynesla 5.908,- v Berouně, 2.100,- Kč v Loděnici, 1.222,- Kč v Počaplech, 930,- Kč ve Svatém Janu, 850,- Kč na Tetíně, 470,- Kč v Chyňavě, 400,- Kč v Hýskově, 350,- Kč ve Vráži a 270,- Kč v Nižboru.

- **Předběžný harmonogram katechezí pro děti na faře v Berouně 2017-18**

den	čas	skupina	vede
středa	15.00 – 15.45	1) cca 6-8 let	Veronika Frantová
	16.00 – 16.45	2) cca 8-9 let ( <i>1. sv. přijímání</i> )	Veronika Frantová
	15.00 – 15.45	3) cca 9-10 let	Barbora Benešová
	16.00 – 16.45	4) cca 10-11 let	Barbora Benešová
čtvrtek	15.00 – 15.45	5) cca 11-12 let	Barbora Benešová
	16.00 – 16.45	6) cca 12-14 let	Barbora Benešová

V pondělí 11. září bude v 17 hod. mše svatá pro děti na zahájení výuky. První hodiny náboženství se pak budou konat ve středu 13. a ve čtvrtek 14. září. Případné úpravy navrženého harmonogramu budou záviset na časových možnostech vyučujících a většiny přihlášených dětí.

- **Letní uzavření KMŠ**

Od pondělí 3. července do neděle 27. srpna je přerušen provoz Katolické mateřské školy v Berouně. Během letních prázdnin se připravuje budova na další školní rok a zaměstnanci čerpají dovolenou.

Po prázdninách bude provoz zahájen v pondělí 28. srpna, nově přijaté děti mohou nastoupit v pátek 1. září 2017.

## ***Rok v Katolické mateřské školce***

V poslední době se v našem Zpravodaji se zprávami ze školičky nesetkáváme tak často jako v minulých letech. Rozhodně to není tím, že by nebylo o čem psát. Spíše naopak. Zajímavých akcí a událostí je během celého školního roku více než dost! To čeho se nám často nedostává, je čas.

Letos v květnu jsme si připomněli 25 let ode dne, kdy zesnulý pan kardinál Miloslav Vlk podepsal zřizovací listinu naší školky. Protože ale rok trvala přestavba a zařizování prostor, skutečné výročí čtvrtstoletí existence oslavíme až v příštím roce. Za dobu činnosti školky se výrazně nezměnil charakter samotné práce s dětmi, nepředstavitelně však vzrostla administrativní zátěž spojená s provozováním školských institucí. Uvědomíme-li si přitom, že veškerý chod celé této mateřské školy se všemi povinnostmi z toho vyplývajícími zajišťují jen 3 řádní zaměstnanci, bude snáze pochopitelné, že věnujeme podstatně více úsilí samotnému organizování aktivit než informování o tom, jak proběhly. Současný způsob financování církevních škol a výše státní dotace nám přitom bohužel zaměstnávání více osob neumožňují.

Během roku ve školičce prožíváme spolu s dětmi mnoho pěkného a zajímavého. Mohli bychom vám napsat o některých významných tradičních akcích, k nimž jistě patří každoroční vizitace pana biskupa Václava Malého ve školce, pravidelné katecheze a návštěvy kostela s P. Petrem Bouškou, mikulášská a vánoční nadílka, tříkrálové žehnání školky, účast dětí na Tříkrálové sbírce či návštěva u varhan s panem varhaníkem Lukášem Petřivalským. Nebo bychom mohli zmínit řadu zdařilých projektů ve spolupráci s našimi rodiči: celoroční projekt zaměřený na české lidové tradice, zimní a jarní setkání ve školce, práci přírodovědného kroužku Pramínek, výlet na Tetín na velkostatek k manželům Durasovým, návštěvu „opravdového pana policisty“ či pěvecké vystoupení dětí s hudebním doprovodem rodičů na Noci kostelů. Děti by vám možná rády vyprávěly o pohádkových procházkách Městskou horou, divadelních představeních, podzimních návštěvách solné jeskyně, jarním kurzu plavání, školce v přírodě v Pošumaví nebo třeba o exkurzi do knihovny.

Já bych se s vámi ale chtěla podělit o jednu malou radost, kterou jsme nedávno prožili. Naše školka se zúčastnila Soutěže žáků školní výuky náboženství Arcidiecéze pražské a v kategorii mateřských škol se umístila na pěkném 2. místě. Úkolem bylo vytvořit fotoseriál na téma „Jak jsme dělali hromničku“. Slavnostní vyhlášení vítězů se uskutečnilo 16. června 2017 na Arcibiskupství pražském za účasti biskupského vikáře pro školství Mons. Václava Malého. Z jeho rukou převzala ocenění za celou naši školičku při krásné slavnosti v naplněném sále kardinála Berana Tereška Laštovičková. Toto ocenění udělalo radost nejen dětem, ale bylo v závěru školního roku milým povzbuzením i pro zaměstnance naší školky.

Dovolte, abychom na začátku prázdnin poděkovali vám všem, kteří nás podporujete modlitbou a dobrým slovem, pomáháte nám při bleších trzích nebo jakýmkoli jiným způsobem. Veškeré vaší podpory si skutečně vážíme a prosíme vás i nadále o duchovní, věcnou či finanční pomoc, která je pro naši školku nesmírně důležitá. Přejeme vám všem krásné léto, pokojné chvíle odpočinku a dětem hodně radostných prázdninových zážitků.



*Jana Stielová*

## *První svaté přijímání ve farnosti*

V neděli 18. 6. přistoupilo u sv. Jakuba v Berouně třináct dětí z naší farnosti k prvnímu svatému přijímání: Kateřina Benešová, Matouš Boldi, Justina Hanke, Ondřej Havlík, Markéta Horáková, Marek Koubek, Vojtěch Macák, Martin Michalička, Eliška Pexová, Alena Piškaninová, Adéla Šedivá, Jakub Šedivý a Lucia Tarnovská. V Počaplech přijala první svaté přijímání Marie Dobrá.

Dětem vyprošujeme vytrvalost ve víře a věrnost Pánu Ježíši, kterého poprvé přijaly.



## *Nad Svatým Janem se tyčí nový kříž*

Jedno z nejromantičtějších míst v Českém krasu, Svatý Jan pod Skalou. Rozervané skály, tajemná chladná jeskyně, z podzemí vyvěrající ledový pramen vody. Z mlhy dávných časů se vynořuje legenda o svatém Ivanovi. Ve výšce 170 metrů nad klášterem se na mohutné skále odněpaměti vypíná kříž. Má se za to, že ten první na skálu umístili benediktini. Nejprve tu na místě dřívější kaple založili r. 1310 proboštství, v 16. století opatství. Když se jim nedařilo obnovit ostrovský klášter u Davle zničený za husitských bouří, přesídlili sem natrvalo. Na vyobrazení kláštera z r. 1717 už je vidět na skále kříž. Kolik těch křížů se tu za staletí vystřídal? To se spočítat nedá... Jiří Ševčík k tomu dodává, že jeho otec si jich za svůj život pamatuje šest. Ten dubový, který tam stál donedávna, vydržel osmnáct let, ale udeřil do něj blesk, našťápl ho a poslední dobou to vypadalo, že se příčné břevno zřítí.

Pavel Hobza se loni zmínil o tom, že má v plánu kříž ve Svatém Janu vyměnit. Má od někoho slíbené dřevo, které ale musí ještě vyschnout. Nedávno jsem se ho zeptala, jak to s těmi plány vypadá. „Kříž je hotový!“ překvapil mě. Zamrzelo mě, že jsem to nevěděla,

byla bych ráda při tom a nafotila bych nějaké dokumentární snímky. Hned jsem se dověděla, že kříž vznikl na Záhrabské u Ševčíků, že na něm pracovali houslista Jiří Ševčík a Pavel Hobza. Že opracování modřínu na trám a břevno trvalo celý jeden den a ještě další čas byl věnován ostatním přípravám. A že je Jiří Ševčík moc šikovný při práci s dřevem, má dílnu a spoustu nástrojů a všechno umí. (To mě hodně překvapilo, protože žiju v domnění, že virtuosoové a chirurgové nesmějí dělat rukama vůbec nic krom své profese, aby si je nezničili...)

„A kdy se tam ten kříž bude osazovat?“ zeptala jsem se. „Když všechno klapne a sežene se dost chlapů, tak 9. června,“ odpověděl Pavel. A vyprávěl mi, jaký je plán – transportovat se budou obě části kříže zvlášť, sesadí se až na místě. Část cesty se dřevo poveze na vláčku přes Solvayovy lomy (lom Paraple). Trám váží dva metráky, břevno asi jeden. „Tak u toho chci být, můžu fotit, bude dokumentace! Vy budete všichni pracovat rukama a na focení nemáte čas, ale já bych jenom fotila...“ Domluveno, ujednáno. 9. června je sice pátek, ale snad se mi podaří si uvolnit se z práce. Podařilo se, je vyhráno! (Pátek byl vybrán jako den, kdy bude na skále málo turistů; o víkendu jsou tu mraky lidí.)

Pak mi přišla na e-mail pozvánka:

### **Osazení kříže**

Informace k pátku:

Program je takový - sraz na akci je u mne v Kostelní ulici v 8:00, kde se budou připravovat potřebné propriety. Z Kostelní se přemístíme na Záhrabskou, kde naložíme kříž. Poté odjezd do lomu Paraple. Pokud by někdo chtěl sraz tam, je na cca 10:00.

Přeložení kříže a ostatních věcí na mašinku a přesun k výchozu z lomu cca 10:20. Tam je možné dostat se ze Sv. Jana po cestě ke kříži a nad schody pokračovat doleva po značení k hornické expozici.

Každopádně mne kontaktujte, abychom se mohli domluvit operativně.

Budu se těšit, Pavel.“

Já jsem se taky začala těšit, protože podobné akce se člověk neúčastní každý den. Večer předtím jsem se zúčastnila modliteb Taizé a prosila jsem Pána o zdar zítřejší akce, o příznivé počasí a ochranu pro všechny přítomné. Doma jsem pak nabíjela baterie do foťáku, přibrála jsem i rezervní. Zítra ještě svačinu, hodně tekutin (má být vedro), klobouk na hlavu. Ráno vyrážím do Kostelní, jsem tu přesně v osm. Ještě přede mnou dorazili Frantík se svým pověstným úsměvem a dva další muži, kteří se představují jako Zrzek a Maty. Pochopila jsem, že se všichni znají „přes Zbraslav“. Prý bude celkem asi devět lidí, pomohou taky chlapi od vláčku na Solvayových lomech.

Všechno klaplo. Na nic se nezapomnělo, Pavel myslel na všechno. Další věci, třeba kolečko, kterým se poveze menší předměty, a nástroje se přibraly na Záhrabské u Ševčíků, části kříže byly naloženy na velkou plošinu za auto. Setkali jsme se také s Martinou Ševčíkovou, která nám vypráví, jak se tu při jedné vichřici vyvrátilo asi třicet modřínů. Od té doby se jim otevřel pohled na Svatojanskou skálu. A právě z jednoho toho modřínu z jejich zahrady vznikl nový kříž.

Vyrážíme směrem na Bubovice už ve třech autech. Když přijíždíme na místo v Solvayových lomech, vláček je už připravený, s nadšenci ze skanzenu je všechno domluvené předem; bývají tu sice jen o víkendech, ale dnes mají nějakou vlastní akci, a

tak transport přislíbili. Máme výborný čas, je asi 9,45. Všechno potřebné se přeložilo do vagónků, na posledních dvou pojede trám a břevno. Svezeme se i my! A už projíždíme lomem Paraple, je to pocit, jako když jsme na výletě.

Výlet skončil na opačné straně smyčky; začíná práce – kufríky s nástroji jsou naloženy na kolečko, muži si házejí na záda všechny kletry s potřebnými věcmi, trám odnášejí kousek z kopce a překládají na plošinu za traktůrek, kterému všichni říkají „tera“. Ze Svatého Jana přišli ještě dva muži a moc si asi nepopovídáme – jsou to Maďaři. Akce bude zdá se mezinárodní! Tera se nemůže rozjet, pak sice chvíli sama jede, ale terén je dost náročný, samé kořeny a kámen, a trám je těžký. Nakonec se ukáže jako nejlepší, když bude tera spíš vlečena. To nevadí, i tak bude potom vlastní nesení kříže co nejkratší. Nakonec se dostáváme na místo, kde už je pěšinka tak úzká a skalnatá, že nezbývá než zbytek cesty trám odnést ručně. A za chvíli jsme v cíli! Trám je opatrně položen na skálu a muži se pak vracejí pro to, co nepobrali, a také pro příčné břevno. Objevil se i agregát, který přinesl Saša; elektřina bude zapotřebí k práci s nástroji. Je sice pěkné vedro, ale naštěstí oblačnost a bouřky jsou v předpovědi až na večer.

Kolem půl jedenácté začínají muži snímat původní dubový kříž. Za chvíli už leží na zemi a ukazuje se, že v křížení by asi dlouho nevydržel, je napadený houbou. (Naštěstí se břevno na nikoho nezřítilo!) Teď ještě chvíli poslouží jako podložka pro sestavení kříže nového;



ten má přesně stejné rozměry jako předchozí – musí totiž zapadnout do železných patek, které jsou tu zabetonovány od padesátých let. Kříž bude vysoký čtyři metry a jediný rozdíl je v proporcích ramen a vertikály; zatímco teď vertikální trám přečníval, nově budou mít ramena kříže i vertikála nad nimi stejnou délku.

Pavel a Jiří odměřili podle železných patek výšku, kde provrtají v trámu otvor pro

nejnižší šroub. Tam potom kříž uchytí a budou ho moci zdvihnout, aniž by se nakláněl. Začíná sesazení obou částí kříže dohromady. Protože je vše předem odzkoušeno ještě na Záhrabské, jde to jak na drátkách. Zbývá hned ještě zasadit do vydlabané rýhy na „rubové“ straně přesně zapadající kovový bleskosvod. Trám, břevno i bleskosvod jsou vzápětí staženy středovým šroubem.

Nastupuje Jiří Ševčík s aku šroubovákem a postupně přišroubuje bleskosvod po celé délce. Frantík, známý žertěř, to komentuje slovy: „Mistře, to je úplná symfonická báseň! To bude Vltava!“ Po chvíli, když Jiří brilantně pokračuje, usoudíme, že teď už je to asi Vyšehrad. (Až zalehne na záda do vápencového prachu při závěrečné instalaci lavičky, tak to prý



bude Tábor. Ale nepředbíhejme!) Ani ostatní nezahálají – podávají nástroje, nadzdvíhují kříž, přinášejí to a ono. Frantík ve svých červených montérkách připomíná „Ferdu mravence – práce všeho druhu“ a humor ho neopouští. Já lítám kolem dokola, snažím se nepřekážet a fotím. Kameny tu jsou pěkně oblýskané a z hloubky pod sebou mám veliký respekt. – Někdy touto dobou dorazili poslední dva účastníci – skaut František ze střediska Radost a Naděje a jeho otec Petr.

Nastává vrcholný okamžik – horizontálně ležící kříž je přetočen vertikálně, jeho pata je zasazena a upnuta do železných patek a ihned zajištěna šroubem. Teď je možné kříž zdvihat a případně znovu položit, aniž by se poškodil. Jedno jeho rameno je obaleno textilem, aby se neodřelo, když na něm teď spočívá velká váha. Vzápětí muži vztyčují kříž, zajištěný nahoře lanem. Přes otvory v železných patkách je svislý trám ještě na dvou místech provrtán a ukotven dalšími šrouby. (Ono to všechno vypadá jakoby nic, ale kříž má teď nejméně tři metráky!)

Pavel se dále bude věnovat uzemnění bleskosvodu, Jiří zatím začíná hoblovat a potom brousit (samozřejmě elektrickými nástroji) použitelnou část starého kříže na plánovanou lavičku. Je vidět, že dubové dřevo je uvnitř velmi zachovalé, lavička může klidně léta sloužit. Jenom je ještě třeba udělat několik vrtů do skály, zapustit tam nerezové podložky a lavičku ukotvit. To se nakonec ukázalo docela složité, Jiří několikrát ležel na zádech v čerstvém bílém vápencovém prachu, ale podařilo se! Po chvíli přicházejí mladí manželé s malými dětmi a jsou po nás první, kdo se na lavičku posadil.

Všechno je hotovo. Kříž je vztyčen, bleskosvod uzemněn, lavička dokončena. Začíná transport zpět. Vše potřebné je

ukládáno zpátky do kletrů, těžké věci na kolečko, zbytky starého kříže se také musí odvézt. Teď už nepojedeme vláčkem, ale přes Paraple jdeme pěkně po svých.

Na závěr musím vyslovit veliký obdiv. Všechno bylo do detailu promyšleno a zajištěno. Nečekané překážky se ukázaly jako podružné. Chlapi byli naprosto sehraná parta, ačkoli se myslím někteří předtím neznali. Klobouk dolů nad tou souhrou! Děkuji Pánu za to, že počasí nám celý den přálo, na obloze ani mráček. Za týden by komplikovaly situaci průtrže mračen... Děkuji také, že se nestal sebemenší úraz, přestože skála je trochu kluzká, oba kříže byly těžké a manipulace s nimi náročná. A děkuji i za ten společný nevšední zážitek. DEO GRATIAS!



*L. Fričová*



## Skautské středisko Radost a Naděje Beroun



### Rozhovory s členy skautského střediska

#### **Lidmila Fričová**

Milá Lidmilo,  
bydlíš v Berouně. A pracuješ jako středoškolská učitelka na Gymnáziu Václava Hraběte v Hořovicích.

#### **1. Lidmila, to je dost neobvyklé jméno. Máš nějakou přezdívku?**

Tomu křestnímu jménu se občas někdo diví, ale Lidmila je mladší podoba jména Ludmila; národ se v minulém století vrátil k té starší podobě. Moje skautská přezdívka z dětství dávno podléhá režimu utajení a až na výjimky ji téměř nepoužívám. Většinou mě překvapí, když ji ještě někdo zná.

#### **2. Kde bydlíš?**

Po celý svůj život bydlím v Berouně, dřív na Černém vršku, teď už pár let v Hlinkách. Naše město a hlavně jeho okolí jsou pro mě srdeční záležitost. Kdysi se říkávalo, že Beroun je ošklivý obraz v krásném rámu. Rám je krásný pořád, ale město už není ošklivé, zkrásnělo. Mám ráda celé naše okolí, Český kras, Berounku, Křivoklátsko... Je to tu všude nádherné. František Nepil říkal, že si Berounku zabral od Týřova až pod Beroun. Já to mám asi už od Zvíkovce až do Karlštejna.

#### **3. Co děláš za práci? Proč sis ji vybrala a co tě na ní baví?**

Jsem středoškolská profesorka, učím na Gymnáziu Václava Hraběte v Hořovicích český jazyk, literaturu a společenské vědy. Potěší mě třeba to, když studenti ocení, že díky volitelnému semináři z českého jazyka a literatury byli dobře připraveni na státní maturitu.

#### **4. Byla jsi jako malá skautka? Bavilo tě to?**

Ano, měla jsem to štěstí, že v roce 1968 byl v Československu obnoven skauting. Končili jsme právě pátou třídu, když to všechno začalo. Dospělí se vzrušeně bavili o politice, nastalo takzvané pražské jaro, mluvilo se o svobodě, o velkých změnách ve společnosti. Chodili jsme si pro knížky do knihovny, která byla tehdy v Duslově vile, a tam někdy v březnu či v dubnu viselo oznámení o založení dívčího skautského oddílu. Tak jsme se se spolužačkami přihlásily a brzy jsme poznaly Blanku Horákovou, vůdkyni oddílu. Blanka byla úžasná – obětavá, rozuměla dětem, měla charisma a hlavně byla nápavitá. Prostě to s námi uměla. Asi rok jsme neměly žádnou klubovnu, a tak jsme se každý týden scházely u Horáků v bytě. Schůzka trvala vždy tak dvě hodiny. Před Vánoci jsme u Blanky



v kuchyni pekly perníčky na vánoční besídku, za pár měsíců jsme tu zase pekly – perníkové lilie na skautský ples. (Celý velký koš na prádlo jich byl! Na plese šly na dračku.) Co tomu říkala Blančina rodina, to jsme nevěděly, ale Blančin manžel býval kdysi taky skaut a začal s námi pak jezdit i na výpravy. Měl přezdívkou bratr Cimbura. Přibyly k nám další skautky ze Závodí. 22. února 1969 jsme v rokli na Damilu skládaly skautský slib. V létě 1969 jsme odjely na svůj první skautský tábor do Nezabudic, trval asi čtrnáct dní. Skauting nás moc bavil, naplňovalo nás to. Jsou si tam všichni rovni, bylo to něco jiného než škola. Ve Skautu si přece všichni tykají...

### **5. Jak jsi jako malá trávila prázdniny?**

S rodiči jsme jezdili na dovolenou, na část prázdnin jsem vždy odjela k babičce a tetě do Klatov. Babička byla takový ten typ babičky od Boženy Němcové. Byla moudrá, dětství a mládí prožila na myslivnách, rozuměla přírodě, znala všechny byliny a květiny, vyprávěla příhody o zvířatech. Říkala mi třeba, že se v lese nemusím bát, tam mi nic neublíží, člověku vždycky ublíží hlavně lidé. S velkou láskou na ni vzpomínám; na berounskou babičku taky. K prázdninám patřila i Berounka – pokud jsme byli doma, tak jsme se chodili koupat do řeky snad každý den. Ovšem když začal skauting, tak největší událostí o prázdninách byl vždycky tábor.

### **6. Jak a proč jsi byla v našem středisku Radost a Naděje?**

No to je právě pro mě docela záhada, že ses na mě obrátila s tímto rozhovorem, i když Frantík se mi mé pochyby snažil rozmluvit. Členem vašeho střediska jsem totiž nikdy nebyla! Náš oddíl patřil tenkrát do střediska Miloše Seiferta. V letech 1968 – 1970 v Berouně žádní katoličtí skauti nebyli, vaše středisko bylo založeno manželi Vaňkovými až po r. 1989. Ale musím se pochlubit, že jsem byla přítomna velké slavnosti na farní zahradě, když se světla vaše středisková vlajka. Byla jsem tam jako host i jako fotograf. Ondra Čapla byl ještě tak malý kluk, že pořád jen lezl po stromech a taky vylezl na klín P. Lobkowiczovi, který tím byl poněkud překvapen.

### **7. Co se ti na skautingu líbí? Jaký máš zážitek z tábora? Na který tábor ráda vzpomínáš?**

Ve Skautu se mi vždycky líbila taková ta demokracie, dospělí nás brali jako partnery. Také se tam dělo pořád něco zajímavého. Hry byly pěkně dobrodružné a napínavé, pořád se dalo v něčem soutěžit, převládal kamarádský duch, všechno jsme dělali společně... A hlavně nic tenkrát nebylo „pad'ourské“ – myli jsme se v ledovém potoce, co jsme si neudělali (třeba neuvařili), to nebylo. (Ale taky nebyly tak náročné předpisy pro kuchyni a hygienu jako dnes.) Měli jsme vždycky tábory „na zelené louce“ – nebyly tam žádné zděné stavby, žádné zázemí. Nejvíc vzpomínám na tábory na Javornici (to je levý přítok do Berounky u Zvíkovce); poprvé jsme tam jely ještě jako oddíl skautek v roce 1970, další rok to byl už tábor střediskový (skoro všechny dívčí i chlapecké oddíly). Mezitím nám ovšem Junáka zrušili, a tak už jsme nemohli mít skautský kroj.

### **8. Slyšela jsem, že miluješ historii. Které období máš nejraději? Co přesně tě na historii baví?**

Historii mám ráda, dokonce jsem ji kdysi chtěla studovat, ale oni mi ji tehdy na FFUK v kombinaci s českým jazykem a literaturou neotevřeli. Proto ji sice neznám příliš systematicky, ale zato mě nepřestala bavit. A mohu si z ní vybírat, co mě zaujme. Třeba

příběh z regionální historie. Nebo třeba něco záhadného. Nebo třeba slovanské období naší literatury, kde se prolínají historie a písemnictví. Mohu si představovat, jak vypadal klášter na Sázavě. Nebo třeba hrady Týřov, Krašov, Jenčov... To jsou moc romantické zříceniny. Zaujalo mě například, že když byl husity zničen ostrovský klášter a nepodařilo se ho ani přes velkou snahu obnovit, mniši odešli do Svatého Jana pod Skalou a vybudovali si nový klášter zde. Moc zajímavé bylo rozluštit nápisy na kříži u dvora na Ptáku v Berouně a křížek opravit. Myslím, že takové věci jsou pro mě zajímavější než egyptské pyramidy, Machu Picchu nebo čínské dynastie. (Na Machu Picchu bych se sice ráda podívala, ale asi na to nedojde. To bych musela vyhrát v loterii! ☺) Zajímá mě regionální historie. A mimochodem – první otištěná báseň Karla Hynka Máchy se jmenovala Svatý Ivan, napsal ji česky a děj se odehrával tady u nás, ve Svatém Janu pod Skalou. Tam je taky na hřbitově moc zajímavý kříž s plachetkou, asi jeden z nejstarších, nebo pěkný nápis na bývalé škole, napsaný bratrským pravopisem.

### **9. Jaké máš koníčky? Co ráda děláš ve volném čase?**

Koníčky jsem asi zdělila po rodičích. Jezdili a chodili jsme na výlety. Pobývali jsme také na horách, hlavně v létě. Maminka nikdy v přírodě nezapomněla říci: „Bože, tady je tak krásně!“ S otcem jsme podnikali cesty a výpravy na kole, poznávali jsme celé okolí Berouna, ale jezdili jsme i na Písecku, na Chodsku, na Šumavě. Mám ráda přírodu, turistiku, fotografování. (Fotit mě naučil tatínek, byl to jeho velký koníček.) Jsem velká čtenářka, jenom tak mít na knížky víc času. Ráda jsem jezdila na vodu na kanoích, ale to už nemám s kým. Také ráda cestuji – nejvíc na mě zapůsobila pouť do Svaté země. Od r. 1986 jsem členkou turistického oddílu, a tak se často dostanu na místa, kam bych se třeba sama nevydala. Všechny mé zájmy se tam pak uplatní společně. Fotím hlavně krajiny, přírodu, kytíčky z Boží zahrádky. Turistiku беру pohodově, nejsem sběratel odznaků, nefotím se u rozcestníků a nepočítám si kilometry, i když toho nachodím dost. Jsem spíš poutník, jak ho chápali v době romantismu, než turista. Mám ráda místa, z kterých je daleko vidět. Stojím někde nahoře na vrcholu, objímám očima krajinu a většinou se mi vybaví mamincina věta: „Bože, tady je tak krásně!“ – Děkuju ti, Pane, za tu krásu! Děkuju ti, že mohu žít právě tady!

### **10. Je měsíc červenec. Co se ti vybaví, když se řekne tenhle měsíc?**

Napadnou mě slova básníková – „Léto budiž pochváleno!“ Volnost, svoboda, dovolená, mohu ráno vstávat, kdy chci, mohu jít k řece, být tam třeba celý den, uplavat třeba dva kilometry, odjet na výlet nebo taky třeba nedělat nic. „Dolce farniente...“ Všechno mohu, nic nemusím! Také se mi spolu s červencem vybaví vůně kvetoucích lip a bzukot včel, medově zlaté lipové květy... A to je moc zajímavé – ještě když jsem začínala učit, lípy kvetly až od konce června a voněly spolu s čerstvě zaschlým inkoustem na právě rozdaných vysvědčeních. Růže tenkrát začínaly kvést 13. června, na svatého Antonína, jak se na ně slušelo a patřilo podle pranostiky naší babičky. Dneska vysvědčení vytiskne tiskárna počítače, růže kvetou už v máji a lípy jsou už v půli června odkvetlé.

### **11. Jak by ses na závěr rozloučila s našimi čtenáři?**

Krásné prázdniny či dovolenou! Ať každému vyjdou jeho letní plány, ať mu přeje počasí, ať nad ním Pán drží ochrannou ruku na cestách. Ať se všem podaří „vypnout“, nemyslet

na zaměstnání ani na školu. Všem skautům pak a našemu středisku Radost a Naděje obzvlášť přeji krásný tábor plný správného skautského ducha. Požehnané léto!

*Za rozhovor děkuje Simona Šustrová ☺*

## **Modlitba měsíce**

- **Společný úmysl apoštolátu modliteb na prázdniny:**

*„Za ty, kdo se odcizili víře, aby i skrze naši modlitbu a evangelní svědectví mohli znovu objevit blízkost milosrdného Pána a krásu křesťanského života.“*

## **Farní kronika**

- **Křtiny:** V červnu byl v naší farnosti pokřtěn Matej Cmar.
- **Svatby:** Manželství uzavřeli ve Svatém Janu pod Skalou Dana Burková a Jan Vaník, v Berouně Lucia Nováková a Martin Struček.
- **Pohřby:** Na věčnost jsme vyprovodili pana Rudolfa Žoltáka a paní Kateřinu Vackovou.

\*



# SVATOPROKOPSKÁ POUŤ NA SÁZAVĚ



## SLAVNOST SV. PROKOPA

**Vigilie – pondělí 3. 7. 2017**

18.00 mše svatá, celebruje P. Radim Cigánek

19.00 pobožnost ke sv. Prokopovi

19.30 – 21.00 adorace

**Den slavnosti – úterý 4. 7. 2017**

8.30 mše svatá farnosti Kolín

10.30 poutní mše svatá

Celebruje Mons. ThLic. Ing. Zdenek Wasserbauer, Th.D.,

generální vikář pražské arcidiecéze

## VELKÁ SVATOPROKOPSKÁ POUŤ

**Neděle 9. 7. 2017**

Vigilie 20.00 – 22.00 adorace

**10.30 slavnostní mše svatá ve staroslověnštině**

Celebruje Mons. František Radkovský,

emeritní biskup plzeňský

„NEBOJTE SE!“

15. - 20. 8.  
2017

CELOSTÁTNÍ  
SETKÁNÍ  
MLÁDEŽE  
OLOMOUC



DEN S RODINAMI  
19. srpna 2017



@csm2017

[www.olomouc2017.signalny.cz](http://www.olomouc2017.signalny.cz)

Pořádá: Sekce pro mládež ČBK a AKSM z.s.

**Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24/5, 266 01 Beroun**tel: 311 621 964, e-mail: farnost.beroun@centrum.cz; [www.farnostberoun.cz](http://www.farnostberoun.cz)

<i>Bohoslužby o letních prázdninách:</i>	Ne	Po	Út	St	Čt	Pá	So
<b>BEROUN</b>	<b>10.00 18.00</b>	19.30	18.00	8.00	8.00	18.00	
<b>KRÁLŮV DVŮR</b>	<b>8.00</b>						
<b>SV. JAN</b>	<b>8.00</b>						
<b>LODĚNICE</b>	<b>9.30</b>			17.00		17.00	
<b>CHYŇAVA</b>	<b>11.00</b>						
<b>TETÍN</b>	<b>11.15</b>						
<b>NIŽBOR</b>							<b>16.30</b>
<b>HÝSKOV</b>							<b>18.00 (2. a 3.)</b>
<b>VRÁŽ</b>							<b>18.00</b>
<b>HUDLICE</b>							<b>15.00 (1. so)</b>

**Kontakty:****P. Petr Bouška - administrátor**

e-mail: petr.bouska@centrum.cz

mobil: 608 524 408

**P. Petr Blecha - kaplan**

e-mail: deserto@tiscali.cz

mobil: 723 183 758

**P. Josef Moulík - výpomocný duchovní**

(Loděnice) mobil: 722 206 057

**Pavel Kodras – stavební technik vikariátu**

e-mail: pavel.kodras@apha.cz

mobil: 602 465 797

**Jiří Hanke – referent Správy majetku AP**

e-mail: jiri.hanke@apha.cz

mobil: 739 521 031

*trvalí jáhni vypomáhající ve farnosti***Josef Jonáš (Zdice)**

e-mail: josef.jonas@web.de

mobil: 775 271 756

**Ondřej Mrzílek (Vráž)**

e-mail: ondrej.mrzilek@seznam.cz

mobil: 732 281 293

**Jiří Cikánek (Králov Dvůr)**

e-mail: jiri.cikanek@seznam.cz

**Lukáš Petřvalský - titulární varhaník**

e-mail: lucas.petrvalsky@hotmail.com

mobil: 724 219 745

**Berounský katolický zpravodaj** - měsíčník Římskokatolické farnosti BerounPísemné příspěvky možno odevzdat **nejpozději do 20. dne měsíce** do krabičky„Dotazy a příspěvky“ v kostele, v elektronické podobě na e-mail: [red.tym@seznam.cz](mailto:red.tym@seznam.cz).

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu článků.

Vydává Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24, pro vnitřní potřebu.

V elektronické podobě na stránkách farnosti: [www.farnostberoun.cz/zpravodaj](http://www.farnostberoun.cz/zpravodaj)**Příspěvek dobrovolný, č. ú. farnosti Beroun: 361 038 389 / 0800**